



КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 11.3.2008
COM(2008) 135 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО
СЪВЕТА**

Европейските агенции – Пътят напред

{SEC(2008) 323}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

Европейските агенции – Пътят напред

(Текст от значение за ЕИП)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

През последните години прибягването до агенциите като средство за изпълнение на ключови задачи се утвърди като част от начина на работа на Европейския съюз. Те се превърнаха в част от институционалния пейзаж на Съюза. Повечето държави-членки поеха по същия път, като се прибягват до агенциите, за да внесат нов подход към извършването на точно определени задачи.

Съществуват различни причини за нарастващото използване на агенциите. Те подпомагат Комисията да съсредоточи усилията си върху основни задачи, като дават възможност за прехвърляне на някои оперативни функции към външни органи. Те подпомагат процеса на взимане на решения, като обединяват техническия или специализиран опит, който съществува на европейско и национално равнище. Установяването на агенции извън Брюксел и Люксембург спомага за увеличаване на видимостта на Съюза.

С нарастването на техния брой агенциите изпълняват широка гама от важни задачи в рамките на многобройни области на политиката. Понастоящем агенциите разполагат със значителни средства. В резултат на това става все по-наложително изясняването на ролята им и механизмите, които гарантират отчетността на тези публични органи.

Значимостта на агенциите в административната рамка на ЕС води до необходимостта от единно разбиране в институциите на ЕС на целта и ролята на агенциите. Понастоящем липсва такова общо разбиране. Създаването на агенции поотделно - по предложение на Комисията, но въз основа на решение, прието от Европейския парламент и/или Съвета на министрите – не е придружено с обща визия относно мястото на агенциите в Съюза. Липсата на такава обща визия затруднява ефективната работа на агенциите, както и способността им да постигнат резултати в интерес на ЕС като цяло.

Комисията счита, че е настъпил моментът за повторно откриване на дебат относно ролята на агенциите и тяхното място в управлението на ЕС. Политическото разглеждане на подхода към агенциите по последователен начин ще насърчи постигането на прозрачност и ефективност по отношение на значителна част от институционалното устройство на ЕС.

Най-общо съществуват два вида агенции, които имат различни характеристики и пораждаат различни въпроси. „Регулаторните“ или „традиционни“ агенции изпълняват разнообразни роли, посочени в правните основания на всяка една¹. Изпълнителните агенции се създават по силата на регламент на Съвета, одобрен през 2002 г. и изпълняват стриктно определена задача за подпомагане на управлението на програмите на Общността².

Двата вида агенции се различават значително. Те имат различни роли по отношение на задачите, които са им поставени, независимостта и управлението им. Фактът, че регулаторните агенции са установени из целия ЕС, докато изпълнителните агенции се намират в Брюксел или в Люксембург, е най-ясният знак за разликите в отношенията им с Комисията. Затова не е изненадващо, че двата вида агенции повдигат различни въпроси, които следва да бъдат разгледани по различен начин.

Настоящото съобщение ще се съсредоточи върху *регулаторните агенции*, тъй като в тази област има нужда от изясняване и единен подход.

Изпълнителните агенции заемат много по-точно определено място в институционалната рамка на Съюза, която е регулирана от единно правно основание³. Работните разпоредби, които се прилагат към изпълнителните агенции бяха одобрени наскоро от бюджетната комисия на Европейския парламент⁴. Техните задачи трябва да са свързани с управлението на програмите на Общността, те са създадени за определен период и се намират винаги в близост със седалището на Комисията. Отговорността на Комисията по отношение на изпълнителните агенции е ясна: Комисията ги създава, упражнява „действителен контрол“ върху тяхната дейност и назначава ключовия персонал. Годишният доклад за дейността им е приложен към доклада от Генералната дирекция, която е техен наставник. Одобреният от Комисията стандартен финансов регламент, който регулира изготвянето и изпълнението на бюджета, се прилага за всички изпълнителни агенции.

Все още е много рано за обща оценка на успеха на изпълнителните агенции. Те бяха създадени неотдавна и предстои пълна оценка на постигнатите от тях резултатите⁵. Едновременно неотдавнашният преглед на средствата на Комисията подсказва, че няма силни кандидати за нова изпълнителна агенция⁶. Ако се появи нужда, отправна точка за Комисията ще бъде да проучи възможността за разширяване на обхвата на дадена съществуваща изпълнителна агенция, за да изпълнява нова програма. При сегашните обстоятелства е малко вероятно да възникне нужда от нови изпълнителни агенции за периода на настоящата финансова рамка до 2013 г.

¹ Понастоящем съществуват 29 агенции от този вид, като бяха направени предложения за още 2 агенции – вж. приложението.

² Вж. приложението.

³ Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета от 19 декември 2002 г. относно установяването на статута на изпълнителните агенции, отговарящи за някои задачи по управлението на програмите на Общността, ОВ L11, 16.1.2003 г.).

⁴ Писмо от 16.10.2007 г. от Д. Грибаускайте, член на Комисията до R. Böge, председател на бюджетната комисия, DGE/ef (2007)585.

⁵ Все пак през 2006 г. бе дадена положителна оценка за работата на Изпълнителната агенция за управление на интелигентна енергия.

⁶ SEC(2007) 530 „Планиране и оптимизиране на човешките ресурси на Комисията в служба на приоритетите на ЕС“.

Наред с агенциите, отговорността на ЕС да стимулира научните изследвания и икономическото развитие, доведе до създаване на специални *органи за партньорство*. Бе прието, че за постигането на някои цели е необходимо, публичният сектор да работи в партньорство с частния сектор, като предостави средства и има право на мнение, но без да се намесва във вземането на ключови стратегически ръководни решения. Резултатът представлява създаването на иновационни органи под формата на съвместни инициативи като ITER (Международен термоядрен експериментален реактор) за ядрен синтез и SESAR (Политиката за единно европейско небе) за управление на въздушния трафик, съвместните инициативи за технологии по Седмата рамкова програма, и Европейския институт за иновации и технологии.

Към договореностите за финансовото и административно управление на тези органи се прилагат специални правила по силата на Финансовия регламент, като те са пряко отговорни пред освобождаващия орган по отношение на изпълнението на бюджета. Основанието за тяхното съществуване е изрично подчертано и се състои в това те да работят различно от обикновените органи от „публичния сектор“: въпреки че са финансирани с публични фондове, те трябва да взимат решения от гледна точка на постигане на търговско предимство или експертни знания. В този смисъл те не са агенции и не са включени в настоящото съобщение.

2. РЕГУЛАТОРНИТЕ АГЕНЦИИ ДНЕС

Всяка регулаторна агенция притежава собствен основен секторен регламент, който в много случаи е бил одобрен по процедурата за съвместно решение⁷. Понякога те са наричани „традиционни агенции“, поради продължителното им съществуване, а понякога - „децентрализирани агенции“, тъй като са установени на различни места в Европа. Те са независими органи със собствена юридическа правосубектност. Повечето се финансират от бюджета на ЕС⁸, а в някои случаи от директни приходи от такси или плащания. В общия Финансов регламент се съдържат някои основни правила относно, по-специално планът за създаване на агенциите, прилагането на рамковия финансов регламент за агенциите, консолидацията на техните сметки с тези на Комисията, както и освобождаването им от бюджетна отговорност от страна на Европейския парламент. В допълнение в рамковия финансов регламент се установяват общи правила, които регулират изготвянето и изпълнението на бюджета, включително и контролни аспекти. Освобождаването от бюджетна отговорност на двайсетте агенции, финансирани с бюджетни средства на ЕС, се извършва пряко от Парламента. По отношение на човешките ресурси в Правилника за длъжностните лица се определят принципи, които позволяват изготвянето на политика относно персонала за агенциите. Като изисква от агенциите да приемат общи разпоредби за изпълнение на Правилника за длъжностните лица със съгласието на Комисията, този регламент има за цел да гарантира последователна политика за персонала и да избегне ненужни различия в подхода на агенциите по отношение на назначаването на персонала и перспективите за кариера. Все пак, не съществуват общи правила, които регулират създаването, работата и контрола върху регулаторните агенции.

⁷ От 23 агенции, създадени по силата на Договора за ЕО, 12 имат правно основание по смисъла на член 308 от Договора за ЕО, останалите агенции са създадени на секторна основа от Договора като 8 агенции са приети по процедурата за взимане на съвместно решение. Вж. пълния списък с регулаторните агенции в приложението.

⁸ Агенциите, създадени по силата на Общата външна политика и политика за сигурност са финансирани директно от държавите-членки.

Първите регулаторни агенции CEDEFOP (професионално обучение) и EUROFOUND (подобряване на условията на живот и работа) бяха създадени през 1975 г. През деветдесетте години напредъкът в развитието на вътрешния пазар доведе до създаване на серия от нови агенции, чиито роли се съсредоточиха повече върху задачи от техническо и/или научно естество, като предоставяне на разрешения за растителни видове и лекарства. Възникването на допълнителни задачи доведе до създаването на още агенции и съответно до това различните държави-членки да станат седалище на различни агенции.

Понастоящем съществуват 29 регулаторни агенции, като са направени предложения за още две агенции (вж. приложението). Три от тях са агенции по силата на Общата външна политика и политика за сигурност, а и три работят върху въпроси по Дял VI от Договора за ЕС относно полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси. Регулаторните агенции разполагат с персонал от около 3800 души и с годишен бюджет от 1 100 млн. EUR, включително средствата от Общността, възлизащи на около 559 млн. EUR⁹. Агенциите се различават значително по своя размер от такива с персонал от по-малко от 50 души като в агенцията за мониторинг на растителните видове, до такива, в които работят над 600 души като в агенцията за мониторинг на търговските марки.

Ролите на регулаторните агенции са разнообразни. Някои могат да приемат отделни решения, които се прилагат пряко, като прилагат одобрени стандарти на ЕС; други предоставят допълнителен технически експертен опит, върху който Комисията може да се опре при вземане на решение, а други са заети повече със създаване на мрежи от контакти между националните органи.

Агенциите доказаха своята уместност в областта на поделените компетенции, когато изпълнението на нови политики на равнище на Общността налага тясно сътрудничество между държавите-членки и ЕС. Създаването на агенции може да направи възможно обединяването на компетенции на европейско равнище, нещо, което би срещнало съпротива, ако се съсредоточи единствено върху самите институции.

Накрая тези агенции играят важна роля за подпомагане на някои трети държави за по-добро опознаване на достиженията на правото на ЕС и на най-добрите практики. Страните кандидатки участват в агенциите на Общността от 2000 г.¹⁰ насам, като тази възможност бе предоставена впоследствие и на държавите от Западните Балкани и страните партньори от Европейската политика за добросъседство.

⁹ Това са данни единствено за агенциите, създадени по сила на Договора за ЕО и полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси с изключение на Европол, която е финансирана от държавите-членки в съответствие с настоящия ѝ правен статут. Агенциите, създадени по силата на Общата външна политика и политика за сигурност са изцяло под контрола на Съвета (те се финансират изцяло от държавите-членки).

¹⁰ Съобщение от 20 декември 1999 г., COM(1999) 710.

В настоящия правен ред на Общността съществуват ясни и стриктни ограничения на автономните правомощия на регулаторните агенции. На агенциите не се предоставят правомощия за приемане на общи регулаторни мерки. Те се ограничени до взимане на самостоятелни решения в специфични области, където са необходими технически експертни знания, при ясни и точно определени условия и без истински дискреционни правомощия. В допълнение на агенциите не се възлагат правомощия, които могат да засегнат отговорностите, които Договорът предоставя изрично на Комисията (например да бъде пазител на законодателството на Общността).

За агенциите, които да участват в подготовката или вземането на решения, една от целите бе да се придаде допълнителна достоверност и тежест на тези решения: като агенциите покажат, че решенията се базират по-скоро на технически/научни основи. За постигане на това агенциите трябва да вземат решения въз основа на достоверна информация и експертни знания, като превърнат прозрачността и научните компетенции в изисквания от първостепенно значение. Нуждата от равновесие между техническото измерение на агенциите и потребността от отчетност на това всички публични органи, представлява предизвикателство.

Обикновено регулаторните агенции се ръководят управителен съвет, който е отговорен за гарантиране на това че, агенцията извършва задачите, посочени в основния акт, и имат директор, назначен за провеждане на оперативната работа на агенцията. По принцип управителният съвет назначава директора и има правомощия по отношение на работната програма, бюджета и годишния доклад на агенцията.

Съществуват различни правила относно размера и състава на управителния съвет, но въпреки че, по принцип Комисията е представена в него, тя винаги е малцинство, понякога дори без право на глас. Това поражда въпроси за това доколко Комисията може да носи отговорност за решенията, приети от агенциите. Въпросът с отчетността е усложнен поради участието на Комисията в някои аспекти от работата на агенциите, което може да включва изготвянето на списък с имена на кандидати за длъжността директор на агенцията, даване на консултации относно работните програми и извършване на оценки. В допълнение ролята на вътрешния одитор на Комисията по отношение на агенциите е същата като по отношение на службите на Комисията¹¹.

Нуждата от ясни насоки относно отчетността при управлението на действията на агенциите заема централно място в дебата относно агенциите. Актуални са и въпроси, свързани с определени аспекти на отношенията между институциите и агенциите, включително ролята на Европейския парламент при назначаването на директорите и ролите и отговорностите на членовете на управителния съвет, назначени да представляват определени интереси.

Регулаторните агенции имат значителен и полезен принос за ефективната работа на ЕС. В много случаи те създават научни и техническо ноу-хоу, които се ползват от висока степен на уважение, като по този начин подпомагат институциите при вземането на ефективни решения. В други случаи те доказват способността си да анализират и поощряват обществения дебат, както на европейско, така и на международно равнище. Вследствие на това Комисията е в състояние да се съсредоточи върху основните си задачи.

¹¹ Член 185, параграф 3 от Финансовия регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002.

3. ЕДИННА РАМКА ЗА РЕГУЛАТОРНИТЕ АГЕНЦИИ

Поради нарасналия брой и разнообразие на регулаторни агенции, Комисията реши, че създаването на обща рамка би спомогнала за изясняването и стандартизирането на техните функции и работни методи. През 2005 г. тя направи предложение за междуинституционално споразумение относно оперативната рамка за европейските регулаторни агенции¹². Целта бе да се съгласуват условията във връзка със създаването, работата и контрола върху регулаторните агенции от първия стълб. Въпреки че предложението бе насочено към нови агенции, тези основни правила можеха да бъдат използвани за преглед, официално или неофициално, на работата на съществуващите агенции. Въпреки принципната подкрепа от страна на Европейския парламент, за съжаление, преговорите по проекта на това споразумение стигнаха до задънена улица през 2006 г., тъй като Съветът не бе готов да обърне внимание на въпроса и поради съмнения относно ползата от междуинституционално споразумение като инструмент.

Въпреки това въпросите, които междуинституционалното споразумение трябваше да разреши, са все още актуални. Различните роли, структура и профил на регулаторните агенции лишават системата от прозрачност и повдигат съмнения относно тяхната отчетност и законност. Различните роли на агенциите дават повод за безпокойство относно това, че те могат да се насочат към области, които част от рамката, в която ЕС взема решения. В отговорностите на институциите по отношение на агенциите и по-специално тези на Комисията липсва ясна рамка и определени насоки за поемане на отговорност.

3.1. Въпроси, които да бъдат включени в общия подход

Независимо от формата Комисията счита, че трябва да има общ подход относно управлението на регулаторните агенции. Между агенциите винаги ще има различия: разработването на различните функции, начини на работа и размери не е случайно, а отразява желанието да бъде намерен най-добрият начин всяка агенция да изпълни от отговорността си ефективно. Трябва да бъде постигнато равновесие между потребността от подход, който да бъде достатъчно стандартизиран, за да позволи на агенциите да заемат съгласувано място в европейското управление, и нуждата да бъдат зачетени специфичните им характеристики. В ролята им на публични органи на ЕС всички агенции трябва да бъдат организирани по начин, съобразен с основните принципи за отчетност и добро финансово управление. Макар че Финансовият регламент и Правилникът за длъжностните лица се прилагат и за агенциите, техният малък размер в сравнение с институциите на ЕС оправдава предприемането на подходящи изменения.

Градивните елементи за общ подход относно агенциите трябва да обхващат следните области:

- *Задачи на регулаторните агенции*

Понастоящем разнообразните роли на агенциите показват, че няма единен модел за работата на една агенция, и че съществуват различни категории агенции. Точното обяснение на тези различни видове функции ще изясни тяхната роля и ще я направи по-разбираема.

¹² COM(2005) 59 от 25.2.2005 г.

Различни видове регулаторни агенции

Агенциите могат да бъдат класифицирани по различни начини. Класифицирането по отношение на ключовите функции, които те изпълняват, е полезен метод. Въпреки, че агенциите често изпълняват различни роли, анализът на основните им дейности предполага следните категории¹³:

- Агенции, които вземат самостоятелни решения, които са правнообвързващи за трети страни: Служба на Общността за сортовете растения (CVPO), Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (OHIM), EASA¹⁴ и Европейска агенция по химикали (ECHA)¹⁵
- Агенции, които подпомагат директно на Комисията, и при необходимост - държавите-членки, под формата на технически или научни съвети и/или доклади за инспекции. Европейска агенция по морска безопасност (EMSA)¹⁶, EFSA (Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ)), Европейска железопътна агенция (ERA) и Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти (EMA)
- Агенции, натоварени с оперативни дейности: EAR (Европейска агенция за възстановяване (EAB)), GSA (Надзорен орган за Галилео (HAG)), Агенция на Общността за контрол на риболова (CFCA), Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (FRONTEX), EUROJUST (Еврюст), EUROPOL и CEPOL (Европейски полицейски колеж (СЕПОЛ))
- Агенции, отговорни за събиране, анализ и предоставяне на обективна, достоверна и лесна за разбиране информация / мрежи от контакти: CEDEFOP (Европейски център за развитие на професионалната квалификация), EUROFOUND (Европейска фондация за подобряване условията на живот и труд (Еврофонд)), EEA (Европейско икономическо пространство), ETF (Европейска фондация за обучение (ЕФО)), EMCCDA (Европейски център за мониторинг на наркотиците и наркоманиите (ЕЦМНН)), EU-OSHA (Европейска агенция за здравословни и безопасни условия на труд), ENISA (Европейска агенция за мрежова и информационна сигурност), ECDC (Европейски център за предпазване и контрол на болестите), FRA (Европейска агенция за основните права (ЕАОП)) и Европейски институт за равенство между половете
- Служби към други агенции и институции: CDT (Център за преводи за органите на Европейския съюз (ЦзП))

¹³ Не са включени агенции в рамките на Общата външна политика и политика за сигурност (ОВППС).

¹⁴ EASA (Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ)) подпомага директно на Комисията и, когато е необходимо - държавите-членки, под формата на технически или научни съвети и/или доклади от инспекции.

¹⁵ ECHA (Европейската агенция по химикали) подпомага Комисията и, когато е необходимо - държавите-членки, под формата на технически или научни съвети и/или становища.

¹⁶ Мандатът на EMSA обхваща също така важни оперативни дейности (по-специално дейности за борба със замърсяването на моретата).

- *Структура и работа на агенциите*

Въвеждането на по-стандартен подход към управлението на агенциите ще позволи прилагането на стандартни правила по отношение на управителния съвет, директора и планирането и докладването по работата на агенцията. Това би спомогнало и за изясняване на отношенията на агенциите с институциите на ЕС и с държавите-членки.

- *Отчетност и отношения на агенциите с други институции*

Механизмите за гарантиране на отчетността за действията на регулаторните агенции трябва да бъдат ясни както за агенциите, така и за институциите. Те трябва да включват изисквания за докладване и одит, връзки със заинтересованите страни и даване на отговори на въпроси на Парламента. Същевременно с оглед на това да бъдат намалени евентуални рискове, управлението на агенциите трябва да съответства на основните стандарти за добро управление. Следва да има и съгласувани правила за оценка на агенциите.

По-конкретно степента на отчетност на Комисията не може да превишава степента на влияние на Комисията върху дейностите на агенциите. Едновременно Комисията ще направи преглед на вътрешната си организация, за да гарантира, че отношенията с агенциите, както и ролята на нейните служби, са адекватно определени. Съществуват също така въпроси относно отношенията между агенциите и Европейския парламент и Съвета, извън тяхната роля при съгласуване на правното основание за създаването на дадена агенция и на бюджетния процес, като участието на Европейския парламент в назначаването на членове на управителния съвет и на директора.

- *По-добро регулиране и работа на агенциите*

Като част от управленските структури на Съюза е важно агенциите на прилагат модерни принципи за по-добро регулиране. Това включва съсредоточаване върху техните основни дейности; съблюдаване на необходимостта да се съвещават със заинтересованите страни, както и да ги информират; организация на работата им по начин, осигуряващ прозрачност и възможност за ефективен мониторинг от страна както на институциите, така и на заинтересованите страни.

- *Процес на създаване и закриване на регулаторни агенции*

Полезно би било, ако процесът на създаване на агенции бъде организиран съобразно с необходимостта да включи – преди Комисията да е представила предложение – изготвяне на оценка на въздействието и изясняване на ролята на страната, в която агенцията ще бъде установена, включително необходимостта тази страна да осигури подходящи условия за посещаване на училище за децата на персонала¹⁷. Едновременно с това могат да бъдат създадени критерии за определяне на това до каква степен агенцията е изпълнила целта си и може да бъде закрита.

¹⁷

Това изискване е посочено вече в член 47 от междуинституционалното споразумение относно бюджетната дисциплина и в членове 27 и 30 от междуинституционалното споразумение за по-добро регулиране.

- *Комуникационна стратегия*

Спазването от страна на агенциите на основни правила при изпълнението на комуникационни стратегии ще спомогне за подобряване на разбирането от страна на обществеността на тяхната роля и ще гарантира, че комуникационните политики на агенциите съответстват на общия подход на Съюза.

3.2. *Постигане на напредък към установяване на единна обща рамка*

Няма напредък по предложението за междуинституционално споразумение. Затова Комисията възнамерява да оттегли предложението си за междуинституционално споразумение и вместо това да отправи покана за междуинституционална дискусия, която да доведе до постигане на общ подход.

- Предвид това следващата стъпка ще бъде създаването на форум в рамките на който трите институции да могат да извършат обща политическа оценка на опита на агенциите и на тяхното място в Съюза. Това ще даде възможност за развитие на общо разбиране за това каква да бъде формата на регулаторните агенции и за ясно определяне на отговорностите на всяка институция спрямо агенциите. Затова Комисията предлага създаването на междуинституционална работна група с тази цел. Първият градивен елемент на този диалог са наличните проучвания и доклади относно агенциите като докладите, които Комисията вече предостави на Европейския парламент в рамките на бюджетния процес за 2008 г.¹⁸ и докладите на Европейската сметна палата.
- Ако отправната точка е провеждането на истински междуинституционален диалог относно визията за ролята на регулаторните агенции, логичното развитие би било изготвянето на инструмент, който да даде форма и прозрачност на заключенията от този диалог. Комисията остава отворена за други алтернативи на междуинституционалното споразумение, независимо дали са правнообвързващи или не. Първостепенната цел трябва да бъде постигане на политическо разбиране: предвид разнообразната същност на регулаторните агенции няма да е уместно да се имитира правната рамка, одобрена по отношение на изпълнителните агенции. Междувременно Комисията ще продължи да използва философията и основните принципи от предложението за междуинституционално споразумение, като референтна точка за собствения си подход към агенциите.
- Едновременно с това Комисията възнамерява да започне задълбочена оценка на регулаторните агенции. Тази оценка ще допринесе за текущия дебат за бъдещето на системата от агенции на Общността, като направи хоризонтален преглед на всички агенции¹⁹. Новата оценка ще позволи на всички европейски институции на разгледат истинския ефект от създаването и работата на агенциите на Съюза. Комисията възнамерява да докладва за резултатите от тази оценка в периода 2009—2010 г.

¹⁸ Съществуват два доклада, които имат значение: (i) обобщение на оценките, проведени от агенциите и (ii) състояние и планиране относно оценка на агенциите

¹⁹ Комисията вече проведе по-тесни хоризонтални проучвания като например междинно проучване на децентрализираните агенции през 2003 г. и проучване, което се провежда в момента, като и двете се основават на съществуващи доклади за оценката относно децентрализирани агенции.

- За да може оценката да бъде извършена при стабилни условия, Комисията реши да не прави предложения за нови регулаторни агенции до приключването ѝ. Работата, свързана с агенциите, които вече са предмет на междуинституционални дискусии ще продължи, както е предвидено, като това включва направените вече предложения в областта на енергията и телекомуникациите, планираното създаване на агенции в областта на правосъдието и вътрешните работи²⁰ и продължаващото извършване на промените в обхвата на съществуващите агенции. Този ангажимент ще позволи на всички институции да направят пълна преценка на резултатите от оценката въздействието и последствията за Съюза от създаването и работата на регулаторните агенции. Резултатът трябва да бъде съгласуван подход за агенциите в бъдеще.
- Одобреният подход трябва да се прилага за всички агенции, като се вземат предвид техните особености, което може да доведе до изменения на основните актове, регулиращи съществуващите регулаторни агенции, за да се приведат в съответствие с новия подход.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Комисията вярва, че работата на агенциите може да има добавена стойност за управленските структури на Съюза. Понастоящем обаче този потенциал е възпиран от липсата на обща визия за ролята и функциите на регулаторните агенции.

Затова Комисията отправя покана към Европейския парламент и към Съвета на министрите да се присъединят към диалога за мястото на агенциите в европейското управление. Създаването на междуинституционална работна група ще позволи ключовите въпроси, пред които са изправени агенциите, да се превърнат в основни правила, които да се прилагат за всички. Същевременно Комисията възнамерява да:

- да оттегли предложението си за междуинституционално споразумение;
- да извърши хоризонтална оценка на регулаторните агенции до края на 2009 г. и да докладва във възможно най-кратки срокове пред Европейския парламент и Съвета относно резултатите от нея;
- да не прави предложения за нови агенции докато не приключи оценката (в края на 2009 г.);
- да направи преглед на вътрешните системи на Комисията, които регулират отношенията на Комисията с агенциите, както и методологията за извършване на оценка на въздействието за агенции;

Ефективното предоставяне на услуги от страна на агенциите може истински да допринесат за изпълнението на политиката на ЕС. Комисията вярва, че трите институции трябва да постигнат съгласие да работят заедно за разработване на ясна и съгласувана визия за бъдещото място на агенциите в управлението на Съюза.

²⁰ Това засяга възможно предложение за агенция за оперативно управление на ШИС II, ВИС и Евродак и за развитието и управлението на други всеобхватни информационни мрежи, както и възможно предложение за Европейска служба за помощ при предоставяне на убежище. Понастоящем се провежда оценка на въздействието, както и проучвания за осъществимост.